

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042962 22 U
Sarajevo, 26.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Samre Akova i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja EURO-ASFALT d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupaju advokati iz Advokatskog društva Ademović, Nožica i Partneri d.o.o. Sarajevo, ul. Titova 50/IV, Sarajevo, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-948-10/22 od 21.04.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 26.01.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-948-10/22 od 21.04.2022. godine, odbačena je žalba tužitelja izjavljena na zaključak broj: 05-1-25-1-7848-46/21 od 05.04.2022. godine, zbog nedostatka aktivne legitimacije, i konstatovano da će se o povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka donijeti posebno rješenje.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu, za pokretanje upravnog spora sa zahtjevom da se pobijano rješenje poništi, ističući da je nepravilno primjenjen Zakon o javnim nabavkama i da su činjenice nepravilno tumačene, suprotno stavovima ugovornog organa i materijalnim propisima. U obrazloženju tužbe navodi da mu je onemogućeno pravo na pravni lijek i zaštitu prava u postupku javne nabavke, te detaljno navodi dosadašnji tok postupka. Ističe, da ima pravni interes za podnošenje tužbe, s obzirom da je bio drugorangirani ponuđač, čija je ponuda bila ocijenjena kao prihvatljiva, te da je novom ocjenom ponude, tuženi njegovu ponudu odbacio kao nevaljanu, a potom prihvatio ponudu ponuđača, koji ima identične propuste. Tužitelj navodi, da tuženi i ugovorni organ pogrešno tumače, da tužitelj nije ponuđač, jer se nije žalio na odbacivanje svoje ponude, te da tužitelj ne trpi štetu, jer usvajanjem njegove žalbe on ne može više biti ponuđač. Tužitelj je dostavio ponudu, koja je prvobitno bila tretirana kao valjana, a potom nepravosnažnim rješenjem odbačena, te u tako nepravosnažnom statusu svih odluka, ne postoji član ZJN, koji definiše, da je tužitelj izgubio status ponuđača. Nikako se ne može smatrati da je tužitelj prestao biti ponuđač, sve dok se njegova ponuda u postupku javne nabavke pravosnažno ne poništi. Dalje ističe, da pored

prvog uslova za aktivnu legitimaciju iz člana 97. ZJN postoji i drugi uslov, tj. postojanje aktivne legitimacije zbog opasnosti od štete. Povrede ZJN na koje je tužitelj ukazivao žalbom na odluku o nabavci se ogledaju u tome, da je ugovor dodijeljen ponuđaču, koji ima nedostatke u tenderskoj dokumentaciji i to identične kao i ponuđači čije su ponude ocjenjene kao nevaljane. Navedeno je dovelo i do povrede član 57. stav 1. ZJN. Tužitelj također navodi, da su tuženi i ugovorni organ povrijedili odredbe Zakona o upravnom postupku, jer nisu jasno obrazložili svoje odluke. Predlaže sudu, da tužbu usvoji u cijelosti i poništi nezakoniti akt tuženog i upravnog organa.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama propisanim odredbom člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH¹, pa je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JP Međunarodni aerodrom Sarajevo pokrenuo otvoreni postupak javne nabavke - „Nabavka radova za proširenje platforme-prva faza i sanacija pozicije parkiranja zrakoplova¹“. Zaključkom ugovornog organa broj: JN2-01-07-1-948-10/22 od 21.04.2022. godine, odbačena je žalba koju je ponuđač-žalitelj EURO-ASFALT d.o.o. Sarajevo, izjavio na zaključak broj: 05-1-25-1-7848-46/21 od 05.04.2022. godine. Protiv navedenog zaključka tužitelj je izjavio žalbu, koja je pobijanim zaključkom tužene odbačena zbog nedostatka aktivne legitimacije. Iz obrazloženja osporenog zaključka, proizilazi da je tuženi odlučio na takav način iz razloga što je ponuda tužitelja bila ocijenjena kao neprihvatljiva, a što tužitelj svojom žalbom i nije osporavao, pa je tuženi samim tim ocijenio, da nije ispunio uslove za pokretanje postupka pravne zaštite u predmetnom smislu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeni zaključak donesen je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbom člana 97. Zakona o javnim nabavkama² (u daljem tekstu ZJN), propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt, koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerojatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela, a koje se u žalbi navodi, kao povreda ovoga zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabavke.

U skladu sa citiranim odredbom, po ocjeni ovog upravnog vijeća, pravilno je tuženi postupio kad je u osporenom zaključkom dao valjano obrazloženje za nedopuštenost žalbe izjavljene na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Naime, tuženi pravilno polazi od toga, da član 97. ZJN propisuje kumulativno ispunjenje dva uslova za podnošenje žalbe, koji se odnose na postojanje pravnog interesa i mogućnost prouzrokovanja štete. Da bi žalitelj, a sada tužitelj, uopšte mogao izjaviti žalbu kojom osporava odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, morao je prethodno dokazati postojanje pravnog interesa. Iz stanja spisa proizilazi, da je ponuda tužitelja ocijenjena kao neprihvatljiva, jer nije ispunjavala tehničke uslove. Podnesenom žalbom, tužitelj nije ukazivao na pogrešnost odluke u pogledu nevaljanosti njegove ponude, nego se saglasio sa takvom odlukom ugovornog organa, a žalbenim navodima je ukazivao na nepravilnosti ponude drugog ponuđača. Opisanim postupanjem

¹ „Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02. do 74/10

² „Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14

tužitelj je jasno pokazao, da mu prioritet nije uspješnost vlastite ponude, zbog čega nije ispunio preduslov za pokretanje pravne zaštite u smislu odredbe člana 97. ZJN.

Drugi uslov propisan članom 97. ZJN, odnosi se na postojanje štete, koja je nastupila ili je mogla nastupiti za žalitelja. Kako tužitelj nije imao pravni interes, upravo zbog toga što mu nije bila sporna (ne)prihvatljivost sopstvene, već samo ponude drugog ponuđača, proizilazi, da tužitelj nije ni bio u stanju obrazložiti i dokazati da mu je odlukom ugovornog organa nastala ili mogla nastati šteta. Iz toga slijedi, da je pravilan stav tuženog da nije dovoljno da se žalitelj pozove na nastanak štete, već da to treba obrazložiti i dokazati, što tužitelj u konkretnom slučaju nije učinio. Tuženi pravilno zaključuje da tužitelj ne može doći u situaciju da mu se dodijeli ugovor, naprosto zbog toga što je njegova ponuda neprihvatljiva (što i nespori u žalbi), stoga ne može ni doći u situaciju da pretrpi štetu.

Konačno, ovo vijeće cijeni da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom ZJN i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. i člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH³ (u daljem tekstu ZUP). Tuženi je pravilno cijenio ispunjenost uslova za odlučivanje po žalbi, pa upravo zbog toga što je utvrđeno da tužitelj nema pravni interes, nije imao osnov preispitivati odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, čime ni obrazložiti razloge prihvatanja njegove ponude od strane ugovornog organa. Iz toga slijedi da nisu osnovani prigovori tužbe da je tuženi osporenim aktom tuženog, povrijedio odredbu člana 4. i 7. ZUP.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. ZUS, Sud je donio odluku kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR

Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Davor Žilić

³ „Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16